

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERIA ESPANYOLA
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico. 16 »
Estranger. 18 »

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

AL NOU GOVERNADOR.

Sr. D. LEANDRO PEREZ COSSÍO:

Molt Sr mèu y amich: Vosté dirá:—¡Vaya una gent! Encare no 'm coneixen, encare no saben quina cara faig y ja 'm tractan d' amich. Qualsevol diria qu' hèm menjat molt temps ab un mateix plat.

Alto D. Leandro. *Ni tanto ni tan poco.*

Jo no hi menjat ab lo mateix plat que vosté, ni es possible que hi menjí may. Vosté es un conservador y jo soch un ilegal. Això vol dir que may hèm de ser vosté ni jo dos colomets que s' alimentan de las mateixas bessas.

Si l' hi dich amich es senzillament perque ve á sustituhir al Sr. Aldecoa.

Ja 'u sab: fassi lo que vulga, vosté serà sempre amich nostre. Vé á sustituhir al Sr. Aldecoa, y aixó basta. Ja pot tirar pel cap que vulga; que l' esmolin pel la dreta, que l' esmolin per l' esquerra, vosté no tallará com ell.

Torno á comensar: *

Molt senyor mèu y amich: Barcelona l' espera ab candaletas, ó més ben dit l' espera ab metxeros de gas.

Vosté vindrá y si vosté vol, farà com lo Creator de cels y terra.

Basta que diga «*Fiat lux*» y aquests metxeros apagats després de cent y tans dias s' encendrán com lo Sr. Aldecoa quan llegia un periódich de oposició.

¿Qué ha de fer per lograrho?

Es molt senzill.

Arriba, s' entera de lo que feya 'l Sr. Aldecoa, y vosté fá tot lo contrari. ¿Ell anava per la dreta? Donchs vosté tira per l' esquerra. ¿Ell protegia l' Ajuntament? Donchs vosté l' abandona. ¿Ell multava als periódichs? Donchs vosté 'ns erida al seu despaig y 'ns diu:—¿Quan ha pagat de multas? Cent duros? Donchs aquí 'n té cent tres, cent de la multa y tres d' interessos. Aixó no es un govern civil, es una caixa de ahorros.

Ja me 'l figuro fent petar los dits y dihent:—¡Vaya unas exigencias!

D. Leandro, no som exigents, som justos.

Lo Sr. Aldecoa 'ns multava per res: feyam un estornut, multa. Ell deya:—Aquest estornut es frígit y tendeix á perturbar l' ordre públich, entra en lo Códich penal, y val 125 pessetas. Y no hi havia mes remey qu' esquitxarlas. O 125 pessetas ó á la presó.

Ja véu D. Leandro, que n' hi havia per tirar, no dich lo sombrero, sino 'l gorro-frigi al foch.

Per lo tant ja 'u sab: nosaltres l' hi presentarem lo recibo de las multas, vosté 'ns tornarà 'ls quartos y toquem y toquem.

Respecte á la qüestió del gas no hi ha que parlarne.

Hi ha un Ajuntament que embussa las canonas. Donchs se desembussa y en paus.

Que D. Albert aixó, que 'l Sr. Benet y Colom allò, que 'l Sr. Fontrodona s' estufa; que 'l Sr. Munné fá mala cara; que 'l Sr. Fluviols trina, nada, fora contemplacions; al saló de Cent hi ha molta pols, y s' ha de fer dissapte.

Creguim D. Leandro. Si 'u fá aixís, fins aque-lla figuras de mármol que hi ha á l' entrada de cala Ciutat picarán de mans.

Y al entornarse 'n al govern civil, lo carrer de Fernando, la Rambla, 'l carrè Ample, tot Barcelona brillará com un *Gladiador de San Cristóbal* en dia de ball.

Perque aquí som aixís: hi ha cólera, á las foscas. S' acaba 'l cólera, llumizarias que tè crió.

Per lo demés ja 'u sabém. Vosté es un conservador, y nosaltres aném molt lluny d' oscas.

Ab las qüestions políticas no 'ns entendrem may.

Si en Cánovas l' hi ha dit:—Sr. Cossío, vágisen á Barcelona y converteixime'ls, haurá perdut lo temps. Ni vosté es un missionista ni nosaltres sem criaturas que aném á apendre la doctrina conservadora. Es més: vosté s' ha quedat endarrera y nosaltres aném més endavant que vosté. ¿Qué vol ferhi? Es qüestió de gènit: qui 'l té més apocat qui 'l té més prompte, y 'ls catalans som com la pólvora.

Aixó no vol dir que no siguém amichs, sobre tot si vosté practica las lleys, no passantlas per un embut, sino colocantlas en unas balan- zas ben finas.

Nosaltres no volém que 's miri si aquest dú barret y aquell dú gorra; si aquest porta levita y aquell porta brusa. Res d' aixó: qui la fassa que la pagui.

Fentho aixís fins som capassos d' estimarlo.

Sobre tot una cosa. No 's fíhi de certa gent.

Ells vindrán á veure 'l, l' hi farán reveren- cias, l' hi dirán qu' es un gran home, 'l respal- laran de cap á péus, l' adularán, fins son ca- passos de treure's la capseta del rapé y de oferirli un polvo.

Guardisse'n sobre tot. Son com la serp del paradís. S' enganxan com lo vésch. ¡Ay del au- cell que hi cayga!

Barcelona es liberal, es democrática, y ells son enemichs de la llibertat y de la democra- cia. Per més que l' hi digan, no representan res. Son l' odi personificat. ¿Vol fer una segona edició del Sr. Aldecoa? Donchs créguils y ja está fresch. Lo dia de la cayguda, farán com aquell inglés del quènto.

¿No sab lo quènto del inglés? Donchs escolti. No era un inglés sol; eran dos que viatxavan. Passant per un carrer vá venir un cotxe y vá aixafar á un d' ells. Un grupo de gent se forma al rededor. L' altre inglés s' hi acosta, 'l reme- na.—Vájissen, es ben mort, l' hi diuhen alguns per evitarli un trastorn.

Y l' inglés contesta:—Ja 'u veig; pero es lo cas qu' ell duya á la butxaca la clau del quarto de la fonda.

Lo mateix l' hi succehiria á vosté, D. Lean- dro: vosté seria l' inglés mort, y ells l' altre in- glés, que miraria de treureli la clau de la but- xaca.

Una paraula y acabo.

Aquí després de 'n Zapatero varem tenir un capitá general que deya:

—La millor manera de governar als catalans es no governarlos.

Aixó vol dir qu' entre nosaltres, una autori- tat no té de ficarse en lo que no l' hi pertoca.

Aixís va ferhe 'l general aludit, qu' era en Dulce, y l' hi vá anar tant bè, y era tant bò aquest *dulce* qu' encare 'n tenim lo gust á la boca.

Ja 'u veu, ne puch ser mes clar ni mes franch. Si 'ls meus consells l' hi aprofitan, no 'n faig pagar res; si no l' hi fan, pitjor per vosté. Sempre seu afectíssim:

P. K.



Lo nostre dibuixant ha sortit á passar una temporada á Suissa.

¿Qui pogués ser l' Apeles Mestres! Aquí entre disgustos, mal-de-caps y conser- vadors, s' hi posa malalt.

Però ja se sap: se 'n va á Suissa, respira 'ls aires de aquella república y fins s' hi engreixa. Es com posar oli en un llum, ó mes ben dit, es com posar democracia en una nació que no 'n tinga.

Al cap-de-vall, ningú hi guanyará més que vostés. ¡Ja veuran quinas láminas nos envia!

Un diputat:

—Diguim Sr. Romero Robledo: las lligas dels contribuyents volém reunirnos pel setembre. ¿Hi haurá cap inconvenient?

En Romero Robledo:—No li dich ni sí, ni no; quan vinga 'l cas, veurém.

Lo diputat:

—¿No 'm diu ni sí ni no? Donchs anuncio una interpelació al govern sobre aquest punt. ¿Quan podré esplanarla?

En Romero Robledo:

—Diu que las lligas s' han de reunir pel se- tembre? Donchs l' esplanarem per l' octubre.

¡Bona! Los diputats arrenean una rialla. 'L ministre andalus riu també. Tot es alegría.

Ja 'u veuhen, senyors contribuyents, quins ministres mes aixerits.

Cada xiste seu val una finca; déixinse embar- gar..... y rigan.

Fins á San Llorens dels Morunys nos escomu- nican, fins á San Llorens dels Morunys.

Que la *Campana* sona ja 'u saben vostés; pero que 'l sonido de la *Campana* arribi fins á Sant Llorens, perque hèm de creure que Sant Llo- rens es al cel, francament no 'u imaginavam.

Per lo demés á veure qui 's cansará primer, los capellans excomunicantnos ó nosaltres de- nant batalladas.

Lo senyor Aldecoa ha mort com á governador de Barcelona.

Y 'l devotíssim Brussi encara está dejú de fer- li dir una missa.

Sempre 'u vaig dir:

—¡Que 'n durá poch de capellans al enterro!

Paraulas de 'n Cánovas:

«Personas ilegals ben mirat no n' hi há; lo que hi ha son actes ilegals.»

Per exemple le article 2.ª del bando del sen- yor Aldecoa.

Per xó 'l govern quan vé un cas aixís diu. «*Quedo altamente satisfecho del celo é inteli- gencia con que lo ha desempeñado.*»

No dihém res de l' entusiasta arribada dels voluntaris catalans de Cuba, perque ja saben

vostés qu' en lo número passat varem saludarlos.

¡Pobres minyons!
Després de una campanya de nou anys en un clima mortífero, no es estrany que el 80 per cent dels que van anarhi, hi hajan deixat la pell.
Nosaltres veyém en los que tornan als restos de aquella juventut catalana, qu' en l' época de la revolució, quan la patria cridava l' ajuda dels seus fills, corrian á abocarhi la sanch de las sévas venas.

Ja han passat aquells temps.
Avuy no hi ha entusiasme, no hi ha esperit públich; en Cánovas governa, estém molt tranquils..... y de menos, quiets que nosaltres ne portan al cementiri.

A Cuba s' han plantejat las lleys provincial y municipal.

Are hi haurá arcaldes, regidors y fins gobernadors de provincia.

¡Gobernadors de provincia!

Sr. Cánovas, per mor' de Déu, ja que respecte á Cuba ha adoptat las solucions revolucionarias, quan envihi gobernador á l' isla, no hi envihi pas al Sr. Aldecoa.

Seria un medi segur de que las reformas neixessin coixas, mancas y guexas.

Lo *Globo*, lo *Clamor de la Patria*, y la *Nova premsa*, per haver copiat un suelto de la *Correspondencia de Barcelona* varen ser absolts.

Lo *Comers de Valencia*, per haver copiat lo mateix suelto, va ser condemnat á vint dias de suspensió.

De modo que la mateixa ley á una part dona vida y al altre dona mort.

Jo me la figuro en forma de un embut monstruós; la boca á Madrid y 'l canonet á Valencia.

Lo cantó vá donar vida als conservadors, veyam si 'ls conservadors donarán vida al cantó jurídic.

Després del marqués de Campos que té 'l llit embargat, lo marqués de Miranda que poch se n' hi falta.

Al marqués de Miranda l' hi embargan la casa y qui l' hi embarga es lo marqués de Manzanedo.

Un home de carácter investigador preguntava:

—De qué vindrá 'l nom de Marqués.
—Home, es molt senzill, l' hi contestavan, ve d' alló..... de *marca*.

«¿Qui farà las próximas eleccions?»

Tal es la pregunta que 's dirigeixen los homes polítichs de Madrid.

¿Las farà en Cánovas? ¿Las farà en Sagasta?

Ningú pregunta:—¿Las farán los electors?

Francament, aquests madrilenyos m' agraden per la franquesa.

Lo fill del mariscal Mac-Mahon ha estat á Madrid.

Es un jove de 23 anys, subninent y no porta una sola eréu á la levita.

¿Vels' hi aquí un altre inconvenient dels que tenen las Republicotas!

Los fills dels presidents no lluheixen, ni costan al Estat més que la paga de alféres.

¡ADÉU!

Gracias als sants que per fi has hagut de tocar pipa:

si un home pesat atipa,
d' un com tú, ¿que 'n podrém dir?

¿Qué 'n dirém del que al arrimo d' un govern que l' apoyaba,

los nostres dreis concalcaba preneninos á tots per primo?

¿Qué son, comparantse ab tú, la llagostá y la verola?

¿qui al costat téu no tremola?
¿qui veyente 's creu segú?

¿Qué compon la filoxera;
qué ve á sè 'l cólera morbo,

quan tú, com qui diu... d' un sorbo, t' embassas la ley entera?

Calamitat social;
si arribas á durar més,

no hi habia qui 'ns librés d' un diluvi universal.

Sórt que 'l temps obra y no xarra;
tú ja 't pensabas sè etern;

pero, ¡pobres! aquest govern t' ha ben xafat la guitarra.

Ay! Haver de tocá 'l dos tant bé qu' ara tú 'ns mullabas; tant guapament que 'ns tractabas com aquell qui tracta á an gos!

¡Infelís mata-diaris!
Es la sórt del que 's propassa: vas abusá al últim massa dels recursos arbitraris.

Ja estém libres del teu pes; pes inmens que 'ns ofegaba, sota 'l qual, qui respiraba, era esquitxant los dinés.

Ves lluny y vulga la sórt que 'l teu genit te castigui, y que aquesta ciutat sigui per tú, de pesat recort.

Vulga Déu que cada nit somihis que 'l miran fieras mils y mils de llumaneras, que 't saltan damunt del llit;

Y quan del llit, per desgracia, te vegis que vas cayent, sentis véus que van dihent:

—«¿Vol la Campana de Gracia?»
Fassi 'l cel que á cada pas escoltis per tot arréu:

—«Es aquell ¿no 'l coneixéu? Lo gobernador del gas.»

Es aquell que ple de sanya vá degollar més diaris que no pas escapularis portan los carlins d' Espanya.

Es l' agafa eriaturetats, es aquell que ab frasses... cultas solia imposar las multas de cent vinticinch pessetas.

Es aquell que ab sa porfia tot ho ha fet aná enrenou; l' héroe del sigle dinou;

lo *Quijote* d' avuy dia »

Aixó t' haurás de sentir, y t' ho tindrás d' escoltar, y com no podrás multar, ben net, no sabrás que dir.

Vés, que si acás tens orellas, dens pensar mitj abatut:

—«Es cert que á un arbre caygut, tot lo mon hi vá á fé estellas.»

Sense tú, 'l pobie content salta y riu de satisfet, y anyadeix lo sèu xiulet als xiulets que 't dona 'l tren.

Au, bon vent! Hasta 'ls fanals sembla avuy dia que ballan: tot 'hom canta; aquells que callan es perque son concejals.

Adén, Calígula nou; allúnyat sens descansar, no paris de caminar fins que d' aquí 't digném, ¡pron!

Adén, no siguis cap vert ni tornis més á venir.

¡Ojos que te vieron ir, que no te vean volver!

C. GUMÁ.



Ja saben que á Madrid vá calarse foch á la casa de Campo.

No ignoran que á consecuencia del incendi varen caure asfixiats molts conills, molts llebras y molts perdius.

Además ja haurán sentit á dir que son molts los ciutadans de Madrid, que varen anar á recullir cassa morta.

Donchs bé; á la porta 'ls guardas registravan á tothom. Allá s' hi veyan escenas com la següent.

Un se 'n duya una llebra:

—Porti aixó aquí l' hi deya 'l guarda.

—Dispensi contestava 'l feligrés com que jo soch de la societat protectora dels animals!...

Set cents tintorers francesos s' han declarat en huelga.

A Espanya una huelga aixís seria imposible.

¿Com s' ho faria en Romero Robledo per canviar de color?

Al últim han agafat á la célebre Doña Baldomera.

L' han agafada á París y la tornarán á Espanya.

No diuen si l' hi han trobat gayres quartos. Pero 'ls acreedors d' ella que no temin.

La condemnarán á fer mitja tota la vida y ab lo que tregui del treball pagará 'l que déu.
¡Com es tant llesta!

S' ha concedit una llicencia á n' en Faura. Ell podrá dir que no es lliberal; pero si qu' es amant de la llicencia.

Del protocolo de Berlin se n' han tret varias copias magníficament escrites.

Es de suposar que un document tant important será encuadernat.

—¿En pell de Russia? preguntava un.

—No senyor, li respongueren, en pell de Turch.

Dimecres passat colocavan aranyas y velas al Saló de Cent.

Las velas procedian del funerals de D. Mercé. Un tranquil deya:

—L' Ajuntament se veu la mort á sobre, y 's prepara 'ls funerals.

En Faura aprofitará la llicencia que l' hi han concedit per anar á pendre ayguas.

De modo que si l' arcalde es lo barco del Ajuntament, podem dir ab tota la boca que l' Ajuntament de Barcelona ja fá ayguas.

Lo Congrés europeo y la ploma de que s' han valgut todas las naciones per firmar lo protocolo:

Alemanya una ploma de *ganso*.

Inglaterra una ploma de *pollastre*.

Russia una ploma d' *esparver*.

Austria una ploma de *avestrus*.

Italia una ploma de *gallina*.

Y Fransa una ploma de *colom*.

Tots los firmants se han tacat las mans de tinta. La República francesa es la única que n' ha sortit ab las *mans netas*.

Are diuen que dintre de poch Holanda pasará á formar part del imperi de Alemania.

Tot podria ser.

Durant lo dinar de Berlin, las naciones van menjarse 'ls talls de la Turquia, en tant qu' en Bismark se guardaba la gana per las postres.

Y las postres no poden faltar.

Las postres de 'n Bismark ja se sab quinas serán; formatje d' Holanda.

Un diputat vá dir que la filoxera existeix desde la creació del mon.

Y molts diputats católichs se 'n van riure.

¡Alto senyors! ¿De qué riuen?

Segons las creencias de vostés la filoxera té d' existir desde aquella fetxa.

Y encare mes: Quan Noé vá entrar dintre de l' arca, va ficarhi una filoxera mascle y una de femella.

¿Se 'n riuen? Donchs dignin que son uns católichs de pega.

Després de la primera suspensió de la *Correspondencia de Barcelona*, segona suspensió de la *Correspondencia de Barcelona*.

De modo que 'ls fiscals d' imprenta jugan á repetir.

Y lo més trist es que encare no deixan lo taco.

Mentres los constitucionals durant lo debat polítich van estar desganyitanse, 'ls centralistas no varen dir ni una paraula.

Los centralistas deuen pensar:—A boca tan cada no hi entran moscas.

Y 'l país contesta:—Ni moscas ni turró.

LO QUE FARIA.

Si jo fos un Rostschild, lo mèn gust fora fer tan bé com pegués, y ma riquesa emplearia robant á la pobresa

los sers que jo tingué mes á la vora.

Si jo fos magistrat, sempre justicia faria consultant sols ma conciencia se estrellaria en mí tota influencia y jamay obraria per malicia.

Si fos poeta, ab versos melodiosos cantaria al progrés y pau dels pobles.

Si fos pintor ab cuadros molt hermosos plens de vritat, gustós reproduiria los fets que te la Historia grans y nobles.

Si avuy fos regidor,..... dimitiria.

FALÓ.

LA VIDA DE LOS

DE MATÍ.



—Després no diguis que no t' estimo....

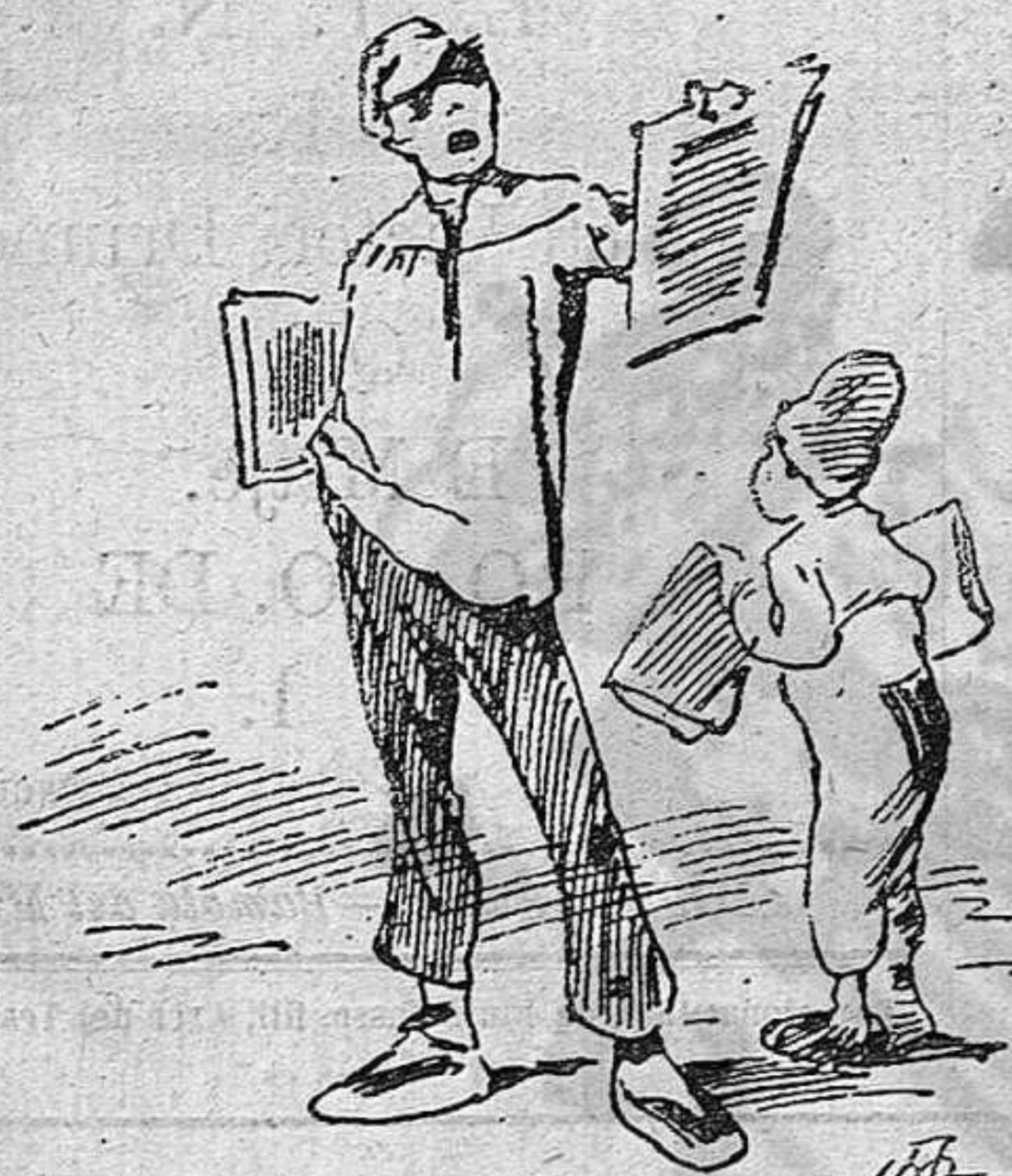


—La pintura á tan per cana.



—Estigui quiet ¡caram!

TARDE.



—¡L' Amprenta! ¡La Guiceta!

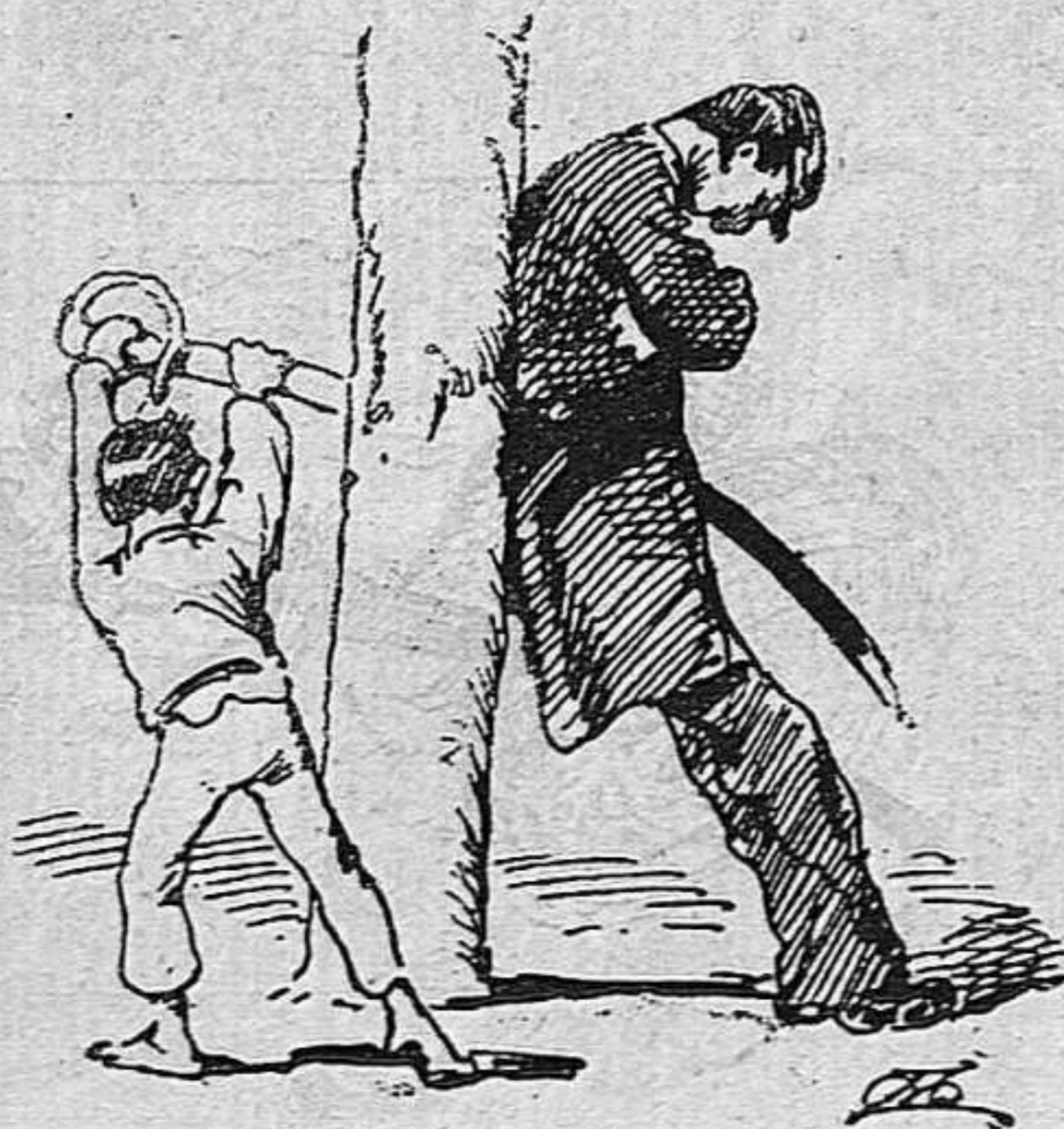


—Cap á Sarriá, (10 segons de túnel).



—¡Ay!—¡Cuidado!—Que no hi veu?
—Que 's pensa que fina 'l mon?

VESPRE.



—De 0 á 0 va 0.



—¡Quina crisi! no hi ha industria possible!



—Lo derrer tanca la porta.

Un agricultor va portar un exemplar de la filoxera al Congrés, y allí 'ls diputats varen examinar al insecte per medi de un microscopi.

La operació va verificarse en la sala de *pressupuestos*.

¡Vaja, que ni espressament, podian trobar un local més a propòsit per la filoxera!

A Valladolid hi ha caigut una màniga d' aygua, causant grans destrossos.

¿Calculan vostés lo que hauria sigut, si en lloch de una màniga hi arriba a caure tota una levita?

Turquia es un malalt que está molt grave. Se crida junta de metjes y aquestos decideixen amputarli 'ls brassos y las camas.

En lo Congrés de Berlín se practica la operació.

Inlaterra, l' amiga del malalt, s' emporta una cama, l' isla de Chipre.

—¿Es possible? l' hi diuhen los metjes... Vosté que l' estimava tant...

—Per lo mateix que l' estimava, diu Inglaterra: Es una reliquia que m' emporto per recort.

A Portugal s' ha descubert una falsificació de bitllets de banch.

Y lo més notable es que l' autor de la falsificació es un noble.

—¿Qué feya vosté? li dirá 'l tribunal.
—Ay, ay, podrá contestar: volia demostrarlos que 'ls nobles també sabem fer *reis*.

—Senyor metje; si li donavan una malalta que s' anés empassant de mica en mica; que no tingués gana; que se l' hi anés corrompent la sanch; qu' estés plena de mals humors, ¿qué l' hi faria?

—L' hi aplicaria unas fonts al bras.
—Velhi aquí lo que han fet los ministerials ab la pobra Espanya. Per xó, per mes qu' ella sufreixi, ells están tot satisfets y exclaman: *Por todas partes brotan fuentes de prosperidad*.

A una cantonada hi ha un pobre que té un cordill a la mà. Al cap-de-vall del cordill hi ha un collar y dintre del collar un gos.

Lo pobre diu:—Caritat per un pobre cego.
Un transeunt plé de compassió va per ficarse la mà a la butxaca de l' ermilla y 'l pobre s' hi acosta estenent la mà.

Lo transeunt s' adona de que té una vista magnífica.
—Vosté es cego? l' hi pregunta.
—Jo no; pero n' es lo gos.

Un quènto de un periòdich de Madrid:
Un era ministre d' Hisenda, y un tipo que volia fer un negoci anava a veure 'l cada dia.
Lo ministre de Hisenda, vá caure y al tipo del negoci, que las hi pintava d' amich no 'l vá veure més.
Lo ministre de Hisenda al cap-de uns quans anys vá tornar a pujar al candelero, y lo primer

que vá trobarse al entrar al ministeri vá ser al tipo del negoci.

—Home quan m' alegro de tornar-lo a veure, vá dir lo ministre ab certa amargura. Sempre es un consol trobar amichs conseqüents.

—Si senyor, vá respondre 'l tipo ab serenitat. No hi faltat un sol dia al ministeri, ó sino preguntiu al ministre d' Hisenda que hi ha hagut desde que vosté vá caure fins ara.

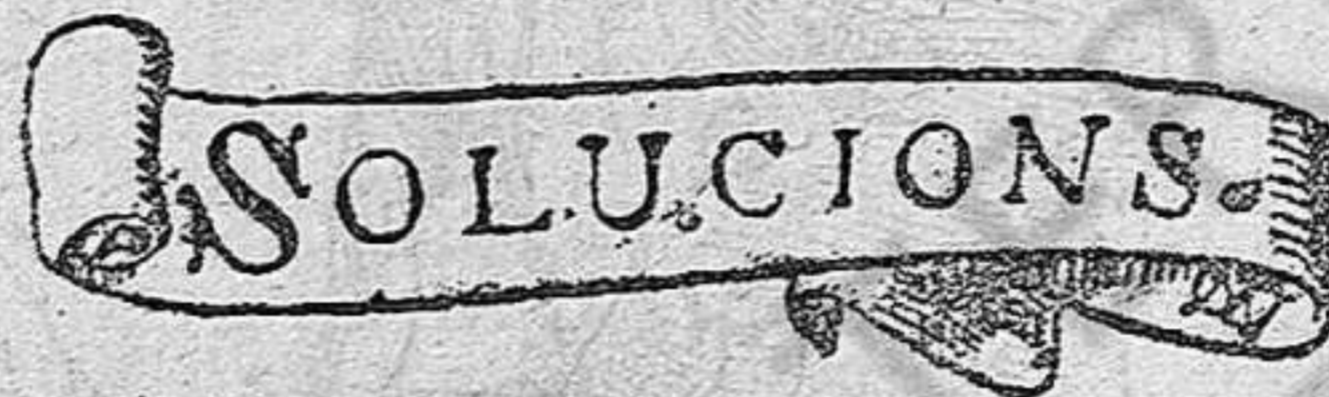
Aquesta es la pintura de aquells polítichs que son sempre ministerials.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans C. Loñip, Pau Sala, E. Fusté, Vicens Sedassos, Noy maco y Cómich d' Horta.

Las demés que no s' mencionan no 'ns serveixen com y tampoch lo qu' enviañ los ciutadans Met de la toba, Pero-Grullo, Matalas callandu, Sabi de la Grecia, Enriqueruelo, Ciutadà tres dias, Ciutadà federal, Sagalet de Vilassar, F. Sadarreta, L. Grané y C. Oculta.

Ciutadà Padri de Sau: Publicarém dos trenca-closcas.—C. Ferrer: Idem una conversa.—J. Sabater: Lo sagristá está en lo seu dret: jo voldria que 'n fes pagá un duro; aixís no hi aniria ningú.—Anton dels Ases: L' idea es molt bonica y hasta n' estém encariyats; la forma no val tant com l' idea.—Comerciant de rosquillas: Publicarém un trenca-caps.—Closa de pechina: Insertarém un quadrat de paraulas.—F. Bergas: Hi anirà un trenca-closcas, un anagrama y dos mudansas.—F. Amat: Idem un treca-closcas.—Vicens Sedassos: Idem anagrama, mudansa y geroçlífich.—Culdolla: Publicarém una cantarella.—Vl del Prierat: Hi anirà una caboria.—Cómich d' Horta: Idem, la conversa.—Noy maco: Idem idem.—E. Fusté: Molta cosa de lo qu' envia hi anirà.—Pau Sala: Publicarém lo geroçlífich.—Pau Gri-pau: Idem, la caboria.



A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.^a—*Otomana*.
2. ID. 2.^a—*Tomatech*.
3. ENDAVINALLA.—*Rellotje*.
4. SINONIMIA.—*Sopa*.
5. TRENCA-CLOSCAS.—*Filoxera*.
6. ANAGRAMA.—*Monas*.
7. MUDANSA.—*Salsas*.—*Balsas*.—*Calsas*.—*Falsas*.
8. GEROGLÍFICH.—*Per Tot Sants castanyas*.

Ha endavinat totes 8 solucions lo ciutadà C. Ferrer. N' han endavinadas 7 Diamant y Pau Sala; 6 Padri de Sau, C. Loñip y Sagalet de Vilassar; 5 Pau Gri-pau y Tronera Atrévit; 4 Sadarreta y Frá Filippo Lippi; 3 L. Grané, 2 C. Oculta y una no mes D. Altimira.



I.

¿Si será total
qui de Barcelona
ea questió de hu
mou la gran segona?
No 't quart hu de casa
si tres vols patir,
que 'l dos tres se troba
y hem de transigir.

XAFANDINI.

II.

Ma cosina hu des un dia
va rebre un tres formal
quant demanaba un total
á son promés, que 'l teia.

PAU SALA.

ENDEVINALLA.

May compendrà l' impertancia
que jo tinch, qui no 'm coneix;
ves si 'n tinch, que 'm perteneix
claror, color y distancia.

P. PICULLI.

SINONIMIA.

Un home d' aquells mes tot
y ple de tot lo seu front,
tenia un comers molt fort
de tot al mercat del Born.

XAFANDINI.

ANAGRAMA.

Sota la tot d' un abret
una tot ne vaig trobar
que la tot va regalar
al hereu de cal Pepet.

POETA RETIRAT.

CAVORIA.

*Salvadó, Ignacia, Daniela, Leonor, Mercé,
Modesta, Martina.*

Colocar aquestos noms en columna vertical de modo que en una sola ratlla horizontal indiqui un nom de dona.

B. BOROTAN.

TRENCA-CLOSCAS.

Malesas.

Ab aquesta paraula formar 'l nom d' una cosa que usen molt los pagesos.

RAMON.

GEROGLÍFICH.

Febrer va

L. T. N.

I R

Blanch Victori Drumont

QU

E Metje.

RO. RO. DE

G I.

LLUM ONCLE.

LOPEZ, Editor.—*Rambla del Mítj.*

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

ENTRETENIMENTS.—LO QUE 'S VEU Y LO QUE NO 'S VEU.

La dida y 'l pare de la criatura.



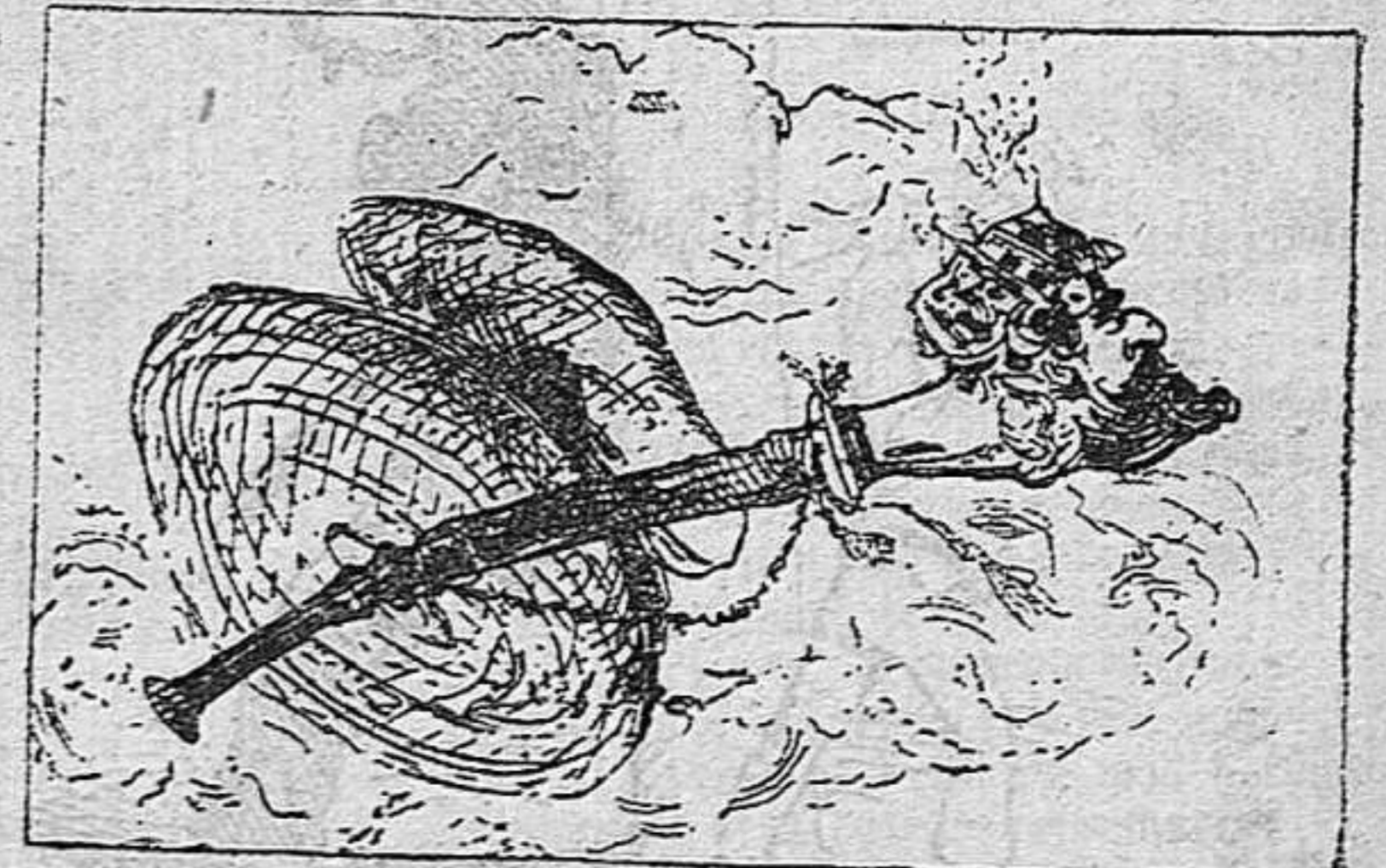
Hi perdut al nen. Ajudim á buscarlo.

Un soldat lleig.



Busquin al rey Francisco I
y á la bella ferrera.

La pipa y la petaca.



¿Ahont es lo fumador?